

[Lawaetz]

Ved debatten om ministerens redegørelse af 12. februar var vor ordfører, hr. Knud Lind, velvilligt indstillet over for dette forslag. Det ser da også umiddelbart meget tiltalende ud rent menneskeligt, men fremskridtspartiet har en række betænkeligheder. Tyveknægte og mindre voldsforbrydere, små narokøhandlere, småbedragere osv. skal ud i samfundstjeneste, og fru Ebba Strange vil gerne udvide kredsen yderligere af denne samling her.

Så må man spørge: hvilken samfundstjeneste skal de ud i? I ministerens redegørelse foreslår man almennyttige foreninger, institutioner og centre for ældre og for handicappede, fritids- og ungdomsklubber, ungdomscentre, medborgerhuse, museer, biblioteker, miljøområdet og kirkelige organisationer.

Det er, hvad der står, og det kan godt få én til at begynde at spekulere lidt på vanskelighederne. Man kan bare tænke på den kategori, der skal ud og hjælpe på centre for ældre, og der har også været lidt tale om hjemmehjælperne – det er nu ikke nævnt her. Der har været talt om effektivt tilsyn, og der må da blive noget beskæftigelse dér, hvis de skal ud og tælle sølvskeerne, når der har været sådan en form for hjælp. Man kunne måske også nære bekymring for, hvad de vil undervise i i ungdomscentrene, for ikke at tænke sig, at de på ældrecentrene begynder at ryge hash og sådan noget. Der er nok en række ting, man skal se lidt alvorligt på med hensyn til samfundstjeneste og tilsyn.

Men det mest alvorlige er vel nok – for at blive ved udtrykket »stjæle« – hvordan man skal undgå, at denne kategori stjæler arbejdet fra andre. Fru Ebba Strange var så venlig også at ville skaffe folk arbejde på denne måde, altså at de arbejdsløse skulle kunne idømmes samfundstjeneste. Det vil altså sige, at den sidste udvej for at få arbejde er at lave et lille bræk; så er man sikker på at komme ind den vej. Jeg bliver mere og mere betænkelig. Jeg vil diskutere jobskabelse, får de forskellige politikere og ministre deres særlige interessegrupper, og her har vi nu fået en ny. Fru Ebba Strange har i forvejen specialiseret sig med hensyn til, at kvinder fortrinsvis skal have job, og fru Inge Fischer Møller vil have, at de tidligere narkomaner skal gå forud for andre med hensyn til beskæftigelse. Fru Helle Degn taler særlig om

unge piger under 25 år, og nu skal justitsministeren have sin egen gruppe her.

Det, der bekymrer mig, er, om det overhovedet er det rigtige tidspunkt at diskutere sådan noget på. Hvis vi havde overbeskæftigelse, var ideen jo fantastisk, men som situationen er nu, hvor alle først interesserer sig for at hyppe deres egne kartofler og danner små grupper, kommer der en ny fra justitsministeren. Bliver der nogen tilbage til hr. Svend Auken og til jobskabelse? Er det ikke et forkert tidspunkt, at man kommer ind på en sådan lovgivning?

Nør Christensen (CD):

Centrum-demokraterne ønsker indledningsvis at henlede opmærksomheden på den ret markante afvisning, som har kunnet iagttages i dagspressen og blandt de mennesker, der er tilknyttet retsplejen.

Vi mener i CD, at det er uholdbart, at man yderligere »legaliserer« såkaldte småforseelser. Det er jo rent faktisk det, der vil ske, såfremt man laver denne samfundstjeneste.

Det er centrum-demokraternes opfattelse, at det at straffe en person i hvert fald har tre formål med hvert sit sigte. Det første er, at lovovertæderen skal opdage, at forbrydelse ikke betaler sig. Det andet er en offentliggørelse for derigennem at opnå en præventiv virkning. Det tredje er, at alvorlige forbrydelser indebærer en langvarig fængselsstraf, hvorved offeret beskyttes.

Derved er jeg kommet frem til den ny form for straf, nemlig samfundstjenesten, som vi i CD finder ikke yder den pågældende tilstrækkelig beskyttelse. I realiteten betyder dette, at man, om end det kun er på forsøgsbasis, genindfører gabestokken i en moderniseret udgave. Det moderne består i, at den dømte kan færdes relativt frit og ikke skal sidde eller stå bundet på byens torv. Men den dømte udstilles til offentlig beskuelse, og det finder vi er meget stærkt betænkeligt.

Jeg er opmærksom på, at ministeren i bemærkningerne taler om, at der frit kan vælges, men det er vel endnu sådan, at det er værre at sidde i fængsel, end det er at være udenfor. Vi mener rent faktisk, at man gør begge parter en bjørnetjeneste. Har man i det hele taget spurgt de mennesker, der skal påtvinges denne hjælp, vil man spørge dem, og